



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudkyň JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **Mgr. J. T.**

sídlem H. n.1a, 794 01 K.

správce konkursní podstaty společnosti KAVÁL spol. s r. o., „v likvidaci“
sídlem 793 01 Valšov

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj**

sídlem Na Jízdárně 3162/3, 709 00 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2016 č. j. 2290494/16/3205-00540-802379, ve věci exekučního příkazu na přikázání pohledávky z účtu

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 12. 8. 2016 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného – exekučního příkazu č. j. 2290494/16/3205-00540-802379

Shodu s prvopisem potvrzuje

ze dne 13. 6. 2016 (dále „napadené rozhodnutí“), kterým byla nařízena daňová exekuce příkázání pohledávky z účtu k vymození nedoplatku včetně příslušejícího úroku z prodlení a exekučních nákladů, podle vykonatelného výkazu nedoplatku č. j. 2290495/16/3205-00540-802379 ze dne 10. 6. 2016. Exekučním příkazem žalovaný zároveň přikázal poddlužníkovi, UniCredit Bank Czech Republic, aby od okamžiku, kdy mu byl doručen exekuční příkaz, po dobu trvání daňové exekuce nevyplácel peněžní prostředky z účtu žalobce č. 2108765696/2700, neprováděl na něho započtení, ani s ním nenakládal, a to až do výše nedoplatku, pro který je exekuce nařizována, včetně příslušejících částek úroků z prodlení a exekučních nákladů. To se týká i peněžních prostředků, které dojdou na tento účet do 6 měsíců ode dne vyrozumění o nabytí právní moci exekučního příkazu. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí, neboť podle ustanovení § 14 odst. 1 písm. e) zákona č. 328/1991 Sb. (dále jen „zákon o konkursu a vyrovnání“) nelze provést výkon rozhodnutí (exekuci) postihující majetek patřící do podstaty, a k tomuto majetku nelze ani nabýt právo na oddělení uspokojení. Vzhledem k tomu, že dlužník Kaval spol. s r. o. „v likvidaci“ je v konkursu na základě prohlášení Krajského soudu v Ostravě z 22. 10. 2004, je napadené rozhodnutí nezákonné.

2. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Žalobce podle žalovaného přehlíží rozdíl mezi nařízením a provedením výkonu rozhodnutí (exekuce), postihuje-li majetek patřící do podstaty. Podle § 14 odst. 1 písm. e) zákona o konkursu a vyrovnání vskutku nelze provést výkon rozhodnutí (exekuci) postihující majetek patřící do podstaty, nařízení exekuce postihující tento majetek však nic nebrání. Za situace, kdy žalovaný nemá prakticky žádný jiný nástroj, jak si do budoucna zajistit úhradu předmětné zapodstatové pohledávky, která byla žalobcem, jakožto správcem konkursní podstaty, uznána co do důvodu a v rámci spravování majetkové podstaty ji žalobce přislíbil uhradit a neučinil tak, nelze vydání exekučního příkazu považovat za účelový či šikanózní úkon.
3. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.
4. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalovaný má za úpadcem společností KAVÁL spol. s r. o., „v likvidaci“, který je od roku 2004 v konkursu, za zdaňovací období 1. 1. 2010 až 31. 12. 2010 pohledávku z daně z příjmů právnických osob, na kterou žalovaný vydal dne 18. 7. 2011 platební výměr č. j. 102699/11/35891287667. Daň však zaplacená nebyla a ke dni 4. 12. 2015 žalovaný sestavil výkaz nedoplatků ve výši celkem 16 314 839,79 Kč, což představuje částku nedoplatku na daních ve výši 10 026 390 Kč a nedoplatku na úroku z prodlení 6 286 266,79 Kč a příslušenství 2 183 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobce daň nezaplatil, vydal žalovaný napadený exekuční příkaz.
5. Soudu je z úřední činnosti známo, že na úpadce KAVÁL spol. s r. o., „v likvidaci“ byl dne 22. 10. 2004 prohlášen konkurs, který dosud neskončil. Konkurs je veden u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 39 K 24/2004.

6. Podle § 14 odst. 1 písm. e) zákona o konkursu a vyrovnání, *prohlášení o konkursu má tyto účinky: nelze provést výkon rozhodnutí (exekuci) postihující majetek patřící do podstaty a k tomuto majetku nelze ani nabýt právo na oddělené uspokojení (§ 28).*
7. K výkladu ustanovení § 14 odst. 1 písm. e) zákona o konkursu a vyrovnání zaujal stanovisko Nejvyšší soud pod sp. zn. Cpn 19/98, publikovaného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 52/1998, ve kterém uvedl, že i po prohlášení konkursu lze nařídit výkon rozhodnutí pro pohledávku věřitele proti úpadci postihující majetek patřící do konkursní podstaty. Výkon rozhodnutí však nelze provést; to platí bez zřetele k tomu, jestli jde o soudní výkon rozhodnutí nebo o daňovou exekuci.
8. Přesně tato situace u žalobce nastala. Vydáním napadeného rozhodnutí (exekučního příkazu) byla ve smyslu § 170 odst. 1 zák. č. 280/2009 Sb. (dále jen „daňový řád“) nařízena daňová exekuce příkázáním pohledávky z účtu úpadce, nařízení exekuce se tedy týká majetku, spadajícího do konkursní podstaty. Vydáním exekučního příkazu však nedošlo k provedení daňové exekuce. Podle § 190 odst. 1 daňového řádu se totiž daňová exekuce provede až odepsáním peněžních prostředků z účtu u peněžního ústavu a jejich vyplacením správcí daně. Teprve až provedení daňové exekuce brání právě shora citované ustanovení § 14 odst. 1 písm. e) zákona o konkursu a vyrovnání, k čemuž však nedošlo. Vydání napadeného rozhodnutí (exekučního příkazu) zákon o konkursu a vyrovnání nebrání. K obdobnému závěru dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 11. 2008 č. j. 1 Afs 137/2008-111 ve věci vydání exekučních příkazů a jejich doručení plátcí důchodu v době, kdy na majetek žalobce proběhlo konkursní řízení.
9. Vzhledem k tomu, že nařízení exekuce ve formě exekučního příkazu nebrání ustanovení § 14 odst. 1 písm. e) zákona o konkursu a vyrovnání, není vznesená žalobní námitka důvodná, a soud proto žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
10. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení
k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 29. ledna 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

